

РЕШЕНИЕ

№ 3488

гр. София, 30.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 13.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **283** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 220 от Закон за митниците /ЗМ/ вр. чл. 44 от Регламент на Европейския парламент и на Съвета /ЕС/ № 952/2013 г. за създаване на Митнически кодекс на съюза /Регламент № 952/2013/: Образувано е по жалба на Д. Г. А., с адрес: [населено място], [улица], вх. В, ет.2, чрез адв. С. Ж., против решение № 32-444184 от 20.12.2022 г., издадено от директор на Териториална дирекция „Митница В.“, с което е определена митническа стойност в размер на 36651.33 лв. за стока, поставена под режим „Допускане за свободно обращение“ с Митническа декларация MRN/: 20BG002002023454R7/20.01.2020 г.

В жалбата се сочат аргументи за незаконосъобразност на оспореното решение, поради неправилно приложение на материалния закон - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК. Счита се, че при издаване на оспореното решение са нарушени ЗМ и Регламент (ЕС) № 952/2013, доколкото определянето на стойността на внесената от трета държава стока по реда на чл.74, §3 от МК, при налични данни за стойността на стоката, посочени в подадената от жалбоподателя декларация, е неправилно. На следващо място се сочи, че дори органът да е установил несъответствие между износната и вносната декларации, то определянето на стойността на стоката при всички случаи е направено по реда на чл.70 от МК. По отношение на приетото от органа плащане на по-висока стойност, съгласно отразените в износната декларация данни, жалбоподателката счита същото за недоказано и несъответстващо на посочената стойност във вносната декларация и приложените към нея търговски

документи, удостоверяващи декларираната митническа стойност. Отделно от това счита, че дори органът да е приел различна стойност от декларираната, то решението е издадена с грешно правно основание. Иска се от съда отмяна на оспорения акт и присъждане на разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен не се явява и не изпраща представител. В депозирана по делото на 13.04.2023 г. молба, от съда се иска да отмени оспорения административен акт по изложените в жалбата съображения. В писмени бележки от същата дата е посочено, че използвания от митницата способ за увеличаване на стойността по реда на чл.74, §3 МК е ограничен от чл.144 от Регламент за изпълнение 2015/2447 на ЕС, според §2, б. „в“ от който цената на стоките, определена по реда на чл.74, §3 МК не може да се основава на цената на стоките на вътрешния пазар на държавата на изнасяне. В тази връзка подчертава, че съгласно трайната практика н ВАС, вносителят може да отговаря единствено за верността на данните, отразени във вносната декларация, която кореспондира със стойността на фактурата, приложена към нея и извършените плащания. Претендират се сторените по делото разноски.

Ответникът – директор на Териториална дирекция „Митница В.“, чрез процесуалния си представител юр. С., изразява становище за неоснователност на жалбата и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Подробни аргументи излага в представени по делото на 20.04.2023 г. писмени бележки.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София-град, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с наведените от страните доводи, установи следното от фактическа страна:

На 01.09.2020 г. Д. Г. А. е декларирала с митническа декларация /МД/ MRN/: 20BG002002023454R7/20.01.2020 г. /л.38/ за внос на употребяван лек автомобил, марка: БМВ, модел: X5, X-Д. 40E, тип: бензин/еле.; бр. места: 5, първа рег.: 20170102; цвят: сив; раб. обем: 1997 куб. см.; мощност: 230 KWDIN, двигател номер: неоткрит; шаси № UXKT0S38H0V97964, внос от Съединени американски щати /САЩ/, с режим „допускане за свободно обръщение.

Във връзка с възникнали съмнения по отношение на декларираната митническа стойност на внесената стока, на основание чл. 48 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. вр. чл. 48, ал.1, т. 1 от ЗМ е извършен последващ контрол на декларацията.

В хода на проверката, по линията на международното сътрудничество, в отговор на писмо № 32-236499/22.07.2021 г. и писмо от Ц. № 32-273997/26.08.2021 г. до САЩ /л.85/, заместник-директора на Агенция „Митници“ е изискал информация относно продажбата на 67 автомобила, изнесени от САЩ, която да съдържа данни за сключените договори за продажба и между кои лицата; какви плащания са направени към продавача/износителя и от кои лица, като моли за предоставяне на документи удостоверяващи направеното плащане (банкови извлечения, квитанции, разписки и др.).

По повод горесцитираните писма, от американската служба „Митници и гранична охрана“, с вх. № 32-177817/01.06.2022 г. /л.36/, е получен отговор, съдържащ данни за продажната цена/себестойността на автомобили (с отбелязване „ако не са продадени“), сред които и декларираната от жалбоподателката автомобил.

От получената информация, органът заключил, че посочената от американската служба „Митници и гранична охрана“ продажна цена е в размер на 19 729.00 U. и

превишава декларираната пред митническите органи цена в размер на 6513.00 U. при допускане на свободно обращение.

В тази връзка, с писмо с рег. № 32-325716 от 14.07.2022 г., началникът на МП „В. Запад“ е изискал от Д. Г. А. допълнителни документи, относно външнотърговската сделка, в подкрепа на декларираната митническа стойност на стоката, съгласно чл.140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 /л.24/.

С писмо, рег. № 32-252620/29.07.2022 г. до началника на МП „В. Запад“, жалбоподателката уточнява, че по цитираната митническа декларация е получила употребяван автомобил БМВ Х5, с обявена тотална щета от катастрофа, в качеството на физическо лице, с оглед на което може да предостави само част от изисканата документация. Посочено е, че автомобилът е закупен с помощта на посредник – лице, трайно пребиваващо в САЩ на име С. Д.. На следващо място е посочила, че ниската цена на автомобила може да се обоснове със спорната му история и щетите, които е имал. Изложени са твърдения, че целта на покупката била за ползване на части. Към обясненията, жалбоподателката приложила снимков материал на автомобила. Посочено е, че тъй като сумата била под 10 хил. лева, с цел избягване на такси за превод, същата била платена на ръка на лицето С. Д. на две части. Заявила, че между нея и продавача не била осъществена връзка по смисъла на чл.127 от Регламент № 2447/2015 г. Представянето на автомобила пред митническите органи не било извършено от нея, а от митнически агент. Към писмото са приложени и копие от талона на автомобила /л.41/, фактура от продажбата му /л.43/ и извлечение от банковата сметка.

Със съобщение рег. № 32-235716/14.07.2022 г. от началника на МП „В. Запад“ /л.20/, Д. Г. А. е уведомена, че в изпълнение на чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза, има възможност да изрази становище по формираните изводи на директора на ТД „Митници В.“ относно реда за определяне на митническата стойност на автомобила. В съобщението е посочено, че се определя нов размер на митническата стойност за стоката по МД с MRN/: 20BG002002023454R7/20.01.2020 г. Посочени са мотивите, на които ще се основава решението: в приложената фактура №[ЕИК]/14.08.2019 г. за продажба на автомобил, стоката е описана като „2017 BMW X5 HDR40E, цвят „silver/black”, с посочен продавач на стоката GO2AUCTIONSNOW и купувач Д. Г. А.. Общата фактурна стойност на стоката по фактура е в размер на 6513 U.. На отделен ред във фактурата е посочена сума за транспортни разходи в размер на 850 U., разходи за брокерска такса в размер на 250 U. и цена на автомобила в размер на 5383 U.. Отбелязано е, че във фактурата било посочено плащането да бъде извършено по банков път на посочена сметка, а не на лицето С. Д.. Посочено е също, че при проверката била анализирана наличната информация за автомобили със същите характеристики и идентичен VIN (номер на шаси) на ел. страница <https://poctra.com/2017> и е открита информация за обявена продажна цена в размер на 46603.00 U. и посочена цена за ремонт в размер на 40277.00 U.. Във връзка с посочената информация са възникнали основателни съмнения относно действителната цена на стоката, както и елементите, които се прибавят към нея при определяне на митническата стойност. В мотивите, на които ще се основава решението, посочени в съобщението до А. е прието, че с оглед направените установявания, следва извод за обосновано отхвърляне на декларираната по реда на чл.70 от Регламент за изпълнение (ЕС) 952/2013 митническа стойност на

автомобила, поради което същата следва да се определи по един от методите , регламентирани в чл.74, §2 от Регламент (ЕС) 952/2013.

В становище, вх. № 32-413443/30.11.2022 г. до директора на ТД „Митница-В.“, Д. А. заявява, че намира изводите, обективирани в съобщението за неправилни и противоречащи на националното и европейско законодателство. Сочи като пропуск неизискването на сведения от митническия агент, каквито обяснения изрично поискала да бъдат събрани в хода на проверката. Счита, че неправомерно са игнорирани твърденията ѝ за състоянието на автомобила, което самият орган е установил в извършената на <https://poctra.com/2017> проверка, според която продажна цена на автомобила е в размер на 46603.00 U., а посочена цена за ремонт в размер на 40277.00 U.. Обръща внимание, че при правилен анализ, органът е могъл да установи, че посочената продажна цена, намалена с необходимата сума за ремонт формира действителната стойност на закупения от нея автомобил. На следващо място оспорва и приетата от органа покупна стойност на процесното МПС в размер на 19 729 U., като посочва, че такава цена би била актуална след извършване на необходимите ремонтни дйности.

С оспореното решение /л.15/, директора на ТД „Митница-В.“ е постановил отказ да приеме митническата стойност на декларираната стока с митническа декларация MRN/: 20BG002002023454R7/20.01.2020 г., като определя митническа стойност за стоката в размер на 36651.33 лв. За да достигне до тези изводи, директорът е приел, че съмненията по отношение на декларираната митническа стойност се потвърждават, поради което, на осн. чл.140, §2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, същата не следва да се определя въз основа на метода на договорната стойност, а по реда на чл.74, §1 от Регламент № 952/2013 г. Възприел този метод на определяне на митническата стойност на стоката, в решението е посоченои, че поради липса на информация за техническото състояние на автомобила и вида на повредите е невъзможно да се установи стока със сходна характеристика не може да се определи стойността по букви „а“, „б“ и „в“. Като неприложима е посочена и буква „г“, тъй като липсва информация от вносителя за себестойността на автомобила по данни на производителя. С горните аргументи, директорът прилага вторичния метод за определяне на митническа стойност по реда на чл.74, §3 от Регламент № 952/2013 г.

По делото е допусната съдебно-икономическа експертиза /л.78/, според заключението на която, митническата стойност на автомобила е в размер на 11 460.47 лева. Посочено е, че плащането е отбелязано „на ръка“, като в кориците на делото не е открит изричен документ за осъществено плащане. На следващо място е констатирано, че плащането е извършено по реда на чл. 70 от Регламент № 952/2013 г., според който митническата стойност, платена или подлежаща на плащане се определя съгласно договор за покупко-продажба или фактура. Според вещото лице, внесените суми за мито в размер на 1146.06 лв. и ДДС в размер на 2553.89 лв. са внесени съгласно направените изчисления в митническата декларация и изведената митническа стойност в размер на 11 460.47 лева.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес, съдържаща предписаните от закона реквизити и подадена в предвидения в чл. 84, ал. 1 АПК, вр. чл. 220, ал. 1 от ЗМ - 14-дневен срок и е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. С оглед на изложеното, жалбата е процесуално допустима, поради

което подлежи на разглеждане по същество.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като извършва преценка дали същият е издаден от компетентен орган, в установената от закона форма, при спазване на процесуалните и материалноправните разпоредби, дали е съобразен с целта на закона.

Оспореният административен акт, решение № 32-444184 от 20.12.2022 г., е издадено от директор на Териториална дирекция „Митница В.“, а именно от компетентен административен орган по смисъла на чл. 19, ал. 1 от ЗМ и чл. 29 от Регламент 952/2013.

В хода на административното производство, приключило с издаване на оспореното решение, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна. Спазена е формата на административните актове, изложени са мотиви от фактическа и правна страна.

Съдът намира, че оспореното решение е издадено в противоречие с материалноправните разпоредби, основание за неговата отмяна, съгласно чл. 146, т. 4 от АПК. Съображенията в тази насока са следните:

В Дял втори, Глава трета („Стойност на стоките за митнически цели“) от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. се съдържа уредбата, касаеща определянето на митническата стойност, върху която се следват митни сборове. В чл. 70 от Регламента е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т. е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение митническата територия на Съюза. В чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. са предвидени вторични методи за определяне на митническата стойност, като те имат субсидиарен характер по отношение на метода, регламентиран в чл. 70, от една страна, а от друга - по отношение на посочените в самия чл. 74 методи. В този смисъл е и практиката на СЕС, обективизирана в решение от 16.06.2016 г. по дело C-291/15. За да се премине към субсидиарния метод за определяне на митническата стойност на стоката е необходимо да са налице основателни съмнения по отношение на декларираната в митническата декларация митническа стойност на ввеждащата се на територията на Съюза стока. Тези съмнения следва да бъдат доведени до знанието на вносителя на стоката, което в случая е сторено, и ако не бъдат разяснени, едва тогава ще е налице възможност за определяне на митническата стойност на стоката, но по някои от предвидените субсидиарни методи. Легалната дефиниция на термина „основателни съмнения“ е дадена в Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447 на Комисията от 24.11.2015 г. за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза, като неговото проявление следва да се установява във всеки отделен случай съобразно конкретно установените факти и обстоятелства. Следователно, за да се пристъпи към вторичните методи за определяне на митническата стойност, административният орган задължително трябва да изложи аргументи защо не могат да намерят приложение правилата на чл. 70 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. В тази връзка точно и ясно следва да бъдат разписани основанията, поради които митническата стойност не може да бъде определена по реда на чл. 70, § 1 от Регламент /ЕС/ 952/2013 г., както и основанията за избор на съответния заместващ

метод, по който се определя митническата стойност.

В чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2915/2447 на Комисията от 24.11.2015 г. е предвидена възможност за неприемане на декларираните договорни стойности в случаите, когато митническите органи имат основателни съмнения дали договорната стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., и тези съмнения не са отпаднали след изискване на допълнителна информация от декларатора. Относимо към тълкуването на тази норма е даденото такова в Решение на СЕС по дело C-291/15 г., в което съдът приема, че за да определят митническата стойност, митническите органи могат да не вземат предвид декларираната цена на внесените стоки и могат да прибегнат до вторични методи за определяне на митническата стойност на внесените стоки и по-специално продажната цена на идентични стоки, ако съмненията им относно договорната стойност на стоките продължат, след като са поискали предоставяне на цялата информация или на всички допълнителни документи и след като са дали на съответното лице подходяща възможност да изложи гледната си точка относно съображенията, на които се основават посочените съмнения.

В процесния случай, митническите органи не са изпълнили задължението си да обосноват наличието на „основателни съмнения“ по смисъла на чл. 140 от Регламент /ЕС/ 2915/2447. Съгласно дадената там регламентация, именно в тежест на митническия орган е да докаже възникналите у него основателни съмнения, че декларираната стойност е по-ниска. Видно от съдържанието на оспореното решение, митническата стойност на процесния автомобил е определена като отново е приложен чл. 70 от Регламента, но при завишаване на стойността, поради възприетото от органа становище, че действително платената или подлежаща на плащане цена в случая е установената в хода на проверката продажна цена на автомобил със същия номер на шаси в страната на износа, където публикуваната продажна цена е в размер на 19729.00 U., увеличена с брокерска такса в размер на 250.00 U. и транспортните разходи в размер на 850.00 U. и след отхвърляне от страна на митническите органи на декларираната от Д. Г. А. цена на автомобила въз основа на представената фактура /Invoice/ №[ЕИК] от 14.08.2019 г. /л.43/, издадена от

GO2AUCTIONSNOW, САЩ и придружаваща МД с MRN/: 20BG002002023454R7/20.01.2020 г. В тази връзка следва да се отбележи, че това е допустимо единствено, когато се прилагат вторичните методи и резервният метод за остойностяване на стоката за митнически цели, посочени съответно в чл. 74, § 2 и § 3 от Регламент (ЕС) 952/2013 г., което очевидно е предприето в случая от митническите органи.

Независимо от това, позоваването в процесното решение на данните писмено с вх. № 32-177817/01.06.2022 г. /л.36/ от американската служба „Митници и гранична охрана“, не е коректно, тъй като видно от съдържанието на същото, посочената в него стойност срещу процесния автомобил представлява продажната цена/себестойността на автомобила, в случай, че „не е продаден“. Видно от представения по делото талон на автомобила (л.41), на същия е нанесена „тотал щета“, поради което продажната цена би могла да се определи свободно между продавача и купувача на доста по-ниска от обикновената за такъв тип автомобили стойност.

На следващо място, позоваването на интернет адрес <https://poctra.com/2017> информация за автомобил със същите характеристики и идентичен VIN (номер на шаси) в страната на износа с обявена продажна цена от 46603.00 U. не е достатъчно за да обосноваване на т. нар. „основателни съмнения“, тъй като въпросната информация не е част от митническите информационни системи и данните не са събрани по надлежния ред, разписан в закона, за да могат да се ползват с доказателствена сила. При това положение, следва да се приеме, че липсват каквито и да било сравнителни данни, които да обосноват извода на решаващия орган относно по-ниската цена, декларирана при първоначалното определяне на митническата стойност, а това лишава съда от възможност да направи преценка и относно законосъобразността на тези изводи на митническия орган. От друга страна, видно от приобщената по делото административна преписка, оспорващият е предоставил всички документи, с които разполага и въз основа на които може да бъде направен категоричен извод относно твърдяната митническа стойност, т. е. оказал е необходимото съдействие за извършване на митническите формалности и контрол и още при първоначалното определяне на митническата стойност на стоката е представена фактура /Invoice/ №[EИК] от 14.08.2019 г. /л.43/, талон на автомобила (л. 41), извлечение от банковата сметка и е поискал снемане на сведения от митническия агент, което негово искане не било удовлетворено. Представената по делото фактура е с изискуемите реквизити и съдържание и съответна на декларираната в митническата декларация стойност сформирана от продажната цена на закупения автомобил, както и на платената цена за извършения международен транспорт от САЩ до България. Липсата на договор за покупко-продажба или други доказателства, доказващи параметрите на продажбата на процесния автомобил не са достатъчни основания за митническите органи да достигне до направения извод, че декларираната митническа стойност не е договорната стойност, действително платена или подлежаща на плащане. Условието, начинът и срокът на плащане, за чия сметка са заплатени направените транспортни разходи за доставка на стоката, на практика сочи на вменено изискване към съдържанието на сключения между страните договор, каквото не може да се поставя при свободата на договаряне.

Действително, по делото не са представени доказателства относно извършени плащания от купувача към продавача, но това не води директно до извода, възприет от административния орган, че е налице липса на данни, сведения, документи и информация, удостоверяващи цената по сделката, нито освобождава митническия орган, върху когото пада доказателствената тежест да докаже възникналите у него „основателни съмнения“, че декларираната стойност е по-висока.

При така установеното, следва да се приеме, че декларираната митническа стойност към датата на приемане на МД с MRN/: 20BG002002023454R7/20.01.2020 г. е договорната стойност, тъй като декларираната митническа стойност на внесената стока съответства на всички предоставени по делото търговски, транспортни и други документи, които касаят съответната сделка. Решението, с което не е приета митническата стойност по декларацията и е определена нова при липса на безспорна

обосновка, е незаконосъобразно поради противоречие с материалноправните разпоредби на закона. Тежестта за доказване на наличието на основателни съмнения е за митническите органи, като последното е и предпоставка за неприемането на декларираната митническа стойност. Следователно е налице необоснованост на съмненията в достоверността на декларираната митническа стойност, в нарушение на чл. 140 от Регламент за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447. Основателни съмнения, по смисъла на решение на СЕС по дело C-291/15, следва да са подкрепени с данни за разлика в цените на стоките, достатъчна, за да обоснове наличие на съмнения. От друга страна, практиката на съда на ЕС по приложението на чл. 140, § 1 от Регламента за изпълнение, води до извод, че процедурата следва да се прилага с уточнението, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани /вж. Решение от 28.02.2008 г., Carboni, C-263/06, EU: C: 2008: 128, т. 52/. В случая по настоящето дело, не е посочена причината за незачитане на данните за платената сума в приложената от жалбоподателя фактура, при условие, че не се отрича нейната автентичност. Фактурата и талона са представени от жалбоподателя, а от тях по безспорен и категоричен се установява осъществената сделка с предмет процесния автомобил – БМВ – Х5; видът и техническите характеристики на същия; цената на придобиване; размерът на разходите, формиращи договорната стойност по чл. 71 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Въз основа на гореизложеното, настоящият съдебен състав, счита, че е допуснато и процесуално нарушение при издаването на оспорения административен акт, тъй като в случая митническите органи са уведомили оспорващия за възникналите съмнения, но не са ги мотивирали, като от съдържанието на решението се установява, че тези съмнения са възникнали на база непредоставяне на достатъчно данни и информация от нейна страна. Това допуснато нарушение според практиката на СЕС, обективизирана в решение по дело C-29/13, се приема като основание, което води до незаконосъобразност на административния акт. Доколкото новата митническа стойност на стоката е незаконосъобразно определена, то такива са и определените допълнителни задължения за мито и ДДС на стоката, за която е подадена митническата декларация, както и лихвата върху определените суми, поради което обжалваното решение следва да се отмени изцяло.

При този изход на спора, основателна се явява претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски, като тя следва да бъде уважена изцяло, съгласно официално установените разходи – 10.00 лв. за внесена държавна такса и 900.00 лв. платен депозит за СИЕ /л.73/ или общо в размер на 910.00 лв. /деветстотин и десет лева/.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. от АПК във връзка с чл. 220 от ЗМ, Административен съд София-град, Първо отделение, 21-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 32-444184 от 20.12.2022 г., издадено от директор на Териториална дирекция „Митница В.“ по жалба на Д. Г. А., с адрес: [населено място], [улица], вх. В, ет.2.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на Д. Г. А., с адрес: [населено място], [улица], вх. В, ет.2, съдебно-деловодни разноски в общ размер на 910.00 лв. /деветстотин и десет лева/, от които 10.00 лв. платена държавна такса за образуване на производството и 900.00 лв. платен депозит за СИЕ.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: